

РЕШЕНИЕ

№ 711

гр. София, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Т. Кръстева

Членове: Светлин Михайлов
Красимир Маринов

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Светлин Михайлов Въззивно търговско дело
№ 20221001000392 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 от ГПК, вр.чл.25, ал.4 от ЗЮЛНЦ.

Образувано е по повод постъпил въззивна жалба от Сдружение „Българска федерация триатлон“, с която обжалва решение № 182 от 02.03.2022 г., постановено по т.д. № 1 967/21 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 3 състав, с което е отхвърлен предявения от Сдружение „Българска федерация триатлон“ срещу Сдружение „Български олимпийски комитет“ конститутивен иск с правно основание чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ за отмяна поради незаконосъобразност на решението, взето на общо събрание на Сдружение „Български олимпийски комитет“, проведено на 07.09.2021 г. за прекратяване на членството на Сдружение „Българска федерация триатлон“ в Сдружение „Български олимпийски комитет“, като неоснователен и е осъден Сдружение „Българска федерация по триатлон“ да заплати на Сдружение „Български олимпийски комитет“, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 720 лева, представляваща разноски за съдебното производство.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно и неправилно. По отношение на незаконосъобразността на решението твърди, че съдът неправилно е приел за законосъобразно взетото решение, вкл. И по отношение на редовността на събраниято и взетото решение. Твърди, че доколкото е налице уредба в Устава на сдружението, то същата дерогира приложението на диспозитивните норми на закона, а в чл.24 от Устава са посочени изрично основанията за изключване на членове. Твърди, че съобразно практиката на съдилищата решението, с което е предприето

изключване на член от сдружението следва да е постановено в унисон с Устава, при спазване на съответната процедура и да е обосновано, тъй като има санкционен характер. Твърди, че изводът на съда за липса на незаконосъобразност, тъй като липсва договор за членство, в който да е предвидено, че ищецът членува в качеството си на спортна федерация. По отношение на процесуалната законосъобразност на решението твърди, че съдът макар и правилно да е преценил предвидената в Устава процедура по изключване и да е установил, че такава не е предприемана, е приел, че същото е законосъобразно, поради което твърди, че решението на ОС е нищожно. Оспорва решението, като твърди, че същото е необосновано. В тази връзка твърди, че решението на БОК не е с декларативно действие както е приел съда, а има конститутивно действие и подлежи на обжалване, както и че със същите се внася правна промяна в чужда правна сфера. Твърди, че отнемането на лиценз не води до автоматично прекратяване на членството, а автоматично е предвидено само заличаване в регистъра воден по чл.9, ал.1, т.1 от ЗФВС. В тази връзка твърди, че е недопустимо посредством административна процедура да се овласти лице с публични функции да прекратява членствени правоотношения. Твърди, че отнетия спортен лиценз не прави невъзможно членството, като в тази връзка се позовава на разпоредбите на Устава, по отношение на членството в сдружението. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното като незаконосъобразно и вместо него постанови ново, с което да уважи предявеният иск и се отмени атакуваното решение на ОС на Сдружение "Български олимпийски комитет". Не претендира разноси в производството.

Ответникът по жалбата Сдружение с нестопанска цел „Български олимпийски комитет“ оспорва същата. Твърди, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно. Твърди, че общото събрание на сдружението е свикано по предвидения в устава ред, като посочените решения са законосъобразни и не страдат от сочените от ищеца пороци. Твърди, че разпоредбите на Устава и чл.18, ал.1 от ЗФВС ясно и точно регламентират статута на спортните федерации. Твърди, че в ЗФВС е предвидено, че спортните федерации са сдружения с нестопанска цел, чиято цел е осъществяването на общественнополезна дейност, за която последните са получили лиценз, като такъв лиценз се издава само на една федерация. Твърди, че в чл.13 и чл.16 от Устава на сдружението са посочени критериите и предпоставките за кандидатстване на за членство, а ищецът е бил член именно като спортна федерация, поради което с отнемането на лиценз я лишава от възможност за членство. Твърди, че липсата на лиценз пречатства сдружението да изпълнява административни функции, свързани с управлението на спортната федерация, както и да представлява страната на международни състезания. Твърди, че задължително изискване за членство на национална спортна федерация е съответното сдружение да има спортен лиценз. Твърди, че от друга страна в БОК могат да членуват спортни организации и съюзи, които са юридически лица, но нямат качеството на спортни федерации и не администрират дейността на спортни клубове. Прави извод, че когато спортна федерация, развиваща конкретен спорт изгуби своя лиценз, то тя бива лишавана от правото да членува в БОК, защото спира да отговаря на изискванията за членство и изпада в невъзможност да осъществява основните си административни функции. Оспорва наведеният довод, че решението на ОС има декларативен, а не конститутивен характер. Твърди, че за ищеца не съществува пречка да заяви отново искане за членство в БОК, но това искане трябва да бъде при различни критерии, посочени в разпоредбата на чл.13 от Устава. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да потвърди атакуваното като правилно и законосъобразно, като претендира и разноси в настоящето производство.

Съдът след като се съобрази с доводите на страните и обсъди събраните по

делото писмени доказателства, съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с атакуваното решение № 182 от 02.03.2022 г., постановено по т.д. № 1 967/21 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 3 състав, че съдът е отхвърлил предявения от Сдружение „Българска федерация триатлон“ срещу Сдружение „Български олимпийски комитет“ конститутивен иск с правно основание чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ за отмяна поради незаконосъобразност на решението, взето на общо събрание на Сдружение „Български олимпийски комитет“, проведено на 07.09.2021 г. за прекратяване на членството на Сдружение „Българска федерация триатлон“ в Сдружение „Български олимпийски комитет“, като неоснователен и е осъден Сдружение „Българска федерация по триатлон“ да заплати на Сдружение „Български олимпийски комитет“, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 720 лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Не се спори между страните, а като общоизвестни и не подлежащи на доказване факти следва да се приемат вписаните в регистъра на ЮЛНЦ по партидата на ищеца и ответника обстоятелства, а като безспорните между страните следва да се приемат фактите относно провеждане на оспореното ОС на ответното сдружение и взимане на атакуваното решение със съдържание по представения от ответника протокол и обстоятелството, че към 07.09.2021 година ищецът е бил с отнет спортен лиценз на спортна федерация по триатлон.

Не се спори, а се установява и от разпоредбата на чл.13 от устава на БОК, че членове на БОК могат да бъдат: членовете на МОК за България, националните олимпийски федерации, които са регистрирани като юридически лица по ЗЮЛНЦ и са свързани със съответните олимпийски федерации, най-малко двама спортисти, избрани от Комисията на спортистите на БОК, национални федерации с олимпийски признание, национални спортни организации и съюзи и личности с особени заслуги.

Не се спори, а се установява от разпоредбата на чл.16 от устава, че сдружението е предвидило ред за приемане на членовете си. Те се приемат за членове с решение на ОС. В разпоредбата на ал.2 от същият текст са предвидени изискванията за приемане на националните федерации – да упражнява конкретна и реална спортна дейност, да бъде свързана с международна федерация, призната от МОК и да бъде ръководена и да провежда своята дейност в съответствие с Олимпийската харта, така и с правилата на нейната международна федерация. Необходимо приложение към молбата за приемане като член на сдружението, представляващ национална федерация е представянето на удостоверение за свързване с нейната международна федерация.

Не се спори, а се установява и от разпоредбата на чл.23 от устава, че сдружението е предвидило основания за прекратяване на членственото правоотношение, вкл. и чрез изключване (чл.23, ал.1, т.3). В разпоредбата на чл.24 от устава са посочени основанията за взимане на решение за изключване на член на сдружението, а в чл. 25 е

предвидена процедура за внасяне на предложение от изпълнителното бюро до ОС на сдружението за взимане на решение за изключване, изискваща изпълнителното бюро на сдружението да изготви становище и предостави възможност за обяснения. Според ал. 2, преди да отправи предложението за изключване пред ОС, ИБ следва да изпрати своето становище и обясненията до съответната международна федерация за съгласуване.

Не се спори, а се установява и от представеният препис от протокол от отчетно изборно общо събрание на Български олимпийски комитет, проведено на 07.09.21 г. в гр. София, че общото събрание е взело решение по т.2 от дневния ред за прекратяване на членството на ищеца, обосновано с неотговарянето на изискванията за членство на национални федерации, предвид ответия лиценз.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

По отношение на допустимостта на подадената жалба съдът намира, че същата е подадена от легитимирано лице, в установените от закона срокове, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Релевираните в жалбата доводи са свързани с неправилно тълкуване от страна на първоинстанционния съд на изискванията за изключване на член на сдружението, за прекратяване на членствените правоотношения, липсата на конкретно предвидено основание за изключване, каквото е отнемането на спортен лиценз, както и допуснати нарушения при осъществяването на процедурата по свикване на общо събрание, вкл. и за изключване на член на сдружението. Така наведените твърдения за незаконосъобразност, настоящият състав намира за основателни по следните съображения:

Членството е един от съществениите белези на сдружението с нестопанска цел. Като субективно право членството е основно, лично и неотменимо право, поради което законодателят му е предоставил правна защита. Съгласно формираната непротиворечива съдебна практика, при предявен конститутивен иск по чл. 25, ал. 6, във вр. с, ал. 4 ЗЮЛНЦ, съдебният контрол за законосъобразност и уставсъобразност обхващащ единствено решенията на Общото събрание на сдружението с нестопанска цел, включва не само процедурните правила, касаещи свикването, оповестяването и провеждането му, спазването на които гарантира участието на всеки негов член в работата на този върховен орган на управление, но нормативните и уставни разпоредби, с които се осигурява реално упражняване на съответното членствено право, като субективно право. Това означава, че в хипотезата на оспорвано решение на ОС на сдружението за изключването на негов член, се включва и проверка на основанията, довели до предприемане на предвидената от законодателя санкция - явяваща се оценка за несъвместимо поведение на съответното лице с продължаване на членството му в ЮЛ с нестопанска цел по см. на чл. 22, ал. 2 ЗЮЛНЦ. Изключването на член на сдружението, като основание за прекратяване на членственото правоотношение по чл. 22, ал. 1, т. 3 ЗЮЛНЦ, е принудително лишаване от право на членство в конкретната организация и по своята правна същност е санкция за виновно поведение. В този смисъл е константната практика на Върховен касационен съд обективизирана в решение № 318 от 04.02.2019 г., постановено по т.д. № 808/18 г., по описа на

Т.К., II Т.О. на ВКС. В конкретната хипотеза е оспорено взетото от общото събрание решение за прекратяване на членственото правоотношение на ищеца в сдружението с нестопанска цел настоящият състав намира, че не следва да се обсъждат наведените в исковата молба и въззивната жалба основания за процесуална законосъобразност на атакуваното решение, свързани с неспазване на процедурата, предвидена в устава на сдружението по отношение на изключването на член на сдружението.

В настоящият случай, атакуваното решение на общото събрание е за прекратяване на членственото правоотношение на ищеца, поради което съдът следва да изследва (съдебния контрол е ограничен) до процесуалната законосъобразност (спазването на процесуалните правила при свикване и провеждане на общото събрание) и материалната законосъобразност на атакуваното решение за прекратяване на членственото правоотношение, в посочената поредност. Видно от обстоятелствената част на исковата молба, допълнителната искова молба ищецът е въвел като основания за процесуална незаконосъобразност на атакуваното решение законосъобразността на свикването и провеждането на общото събрание. Разпоредбите на чл. 26, ал. 1 - ал. 3 ЗЮЛНЦ регламентират фактическия състав на свикване на Общото събрание на сдружението; ал. 1 - оправомощените лица за свикване на ОС; ал. 2 - задължителните реквизити на поканата; ал. 3 - правният режим за оповестяване на поканата за свикване на ОС, ако друго не е предвидено в устава. Съгласно чл. 26, ал. 1 ЗЮЛНЦ оправомощени лица да свикат Общото събрание са Управителният съвет, 1/3 от членовете на ОС или съдът по седалището на сдружението по писмено искане на заинтересуваните членове или упълномощено от тях лице. Разпоредбите в ЗЮЛНЦ, уреждащи начина на свикване на Общото събрание, необходимия кворум за провеждането му и за вземането на решенията на ОС, в голямата си част са диспозитивни. Съгласно диспозитивната норма на чл.26, ал.3 от ЗЮЛНЦ, достатъчно законово условие за законосъобразност на свикването на общото събрание е обявяването на поканата в Търговски регистър и регистъра на юридическите лице с нестопанска цел по партидата на сдружението, ако друго не е предвидено в устава. Тази диспозитивна норма дава възможност на общото събрание да приема и други начини, наред с така предвидения от закона ред за свикване, както и да предвижда утежнен ред за уведомяване на членовете си за свиканото общо събрание. В конкретния случай с разпоредбата на 32, ал.3 от вписаният устав на ответното сдружение, общото събрание е предвидило освен предвиденото в закона обявяване по партидата на сдружението и изпращане на покани (по пощата и/или по имейл) до всички членове на сдружението. Съдържанието на поканата за свикване на общо събрание на сдружението е установено с разпоредбата на чл. 26, ал. 2 ЗЮЛНЦ, съгласно която поканата трябва да съдържа дневния ред, датата, часа и мястото за провеждането на общото събрание и по чия инициатива то се свиква. Нормата е част от правния режим по свикване на общото събрание и поставя императивни изисквания за съдържанието на поканата, които са от значение за редовността на провеждане на общото събрание и за законосъобразността на взетите от него решения. С разпоредбата на чл.32, ал.2 от устава общото събрание не е предвидило различно съдържание на поканата. Установеното в закона съдържание на поканата гарантира членствените права на членовете на сдружението -

правото на участие в управлението на сдружението и упражняването на правото на глас.

Видно от извършената от настоящия състав служебна справка по партията на сдружението поканата за свикване на общото събрание е публикувана в установения от закона и устава срок. Същата обаче, не следва да се приема като такава посочваща изчерпателно дневния ред на общото събрание. В т.2 е посочено, че се извърши приемане на нови членове и прекратяване на членство, без да са изрично посочени лицата, чиито членствени правоотношения ще бъдат прекратени. От друга страна по делото липсват доказателства относно изпращането на поканите до всички членове на сдружението, съобразно отразеното в устава на сдружение условие за редовност на свикването на общото събрание. Не са ангажирани и доказателства относно въведеното възражение за редовно провеждане на събранието, включващо доказателства за наличието на необходимия кворум, предвид релевираните в исковата молба и допълнителната искова молба възражение от ищеца, по отношение на редовността на свикване на общото събрание. Изведеното заключение за наличието на такъв кворум в доклада на мандатната комисия настоящия състав намира, че не може да се възприеме като годно доказателство относно законосъобразността на провеждане на събранието, а от там и за законосъобразност на взетите решения. Тежестта на доказване на тези факти е на ответника, но видно от събраните по делото доказателства, същият не е ангажирал годни доказателства, нито е поискал събирането на такива.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че наведените твърдения за допуснати процесуални нарушения по свикването и провеждането на общото събрание, на което е взето оспорваното решение са основателни. Предвид установената процесуална незаконосъобразност на решението, взето на заседанието на общото събрание на ответното сдружение, не следва да бъдат обсъждани останалите въведени в въззивната жалба оплаквания за материалната му незаконосъобразност, поради неправилно приложение на правилата за изключване на член от сдружението, предвидени в Устава, както и въведените с въззивната жалба и исковата молба възражения относно материалната законосъобразност на взетото решение с оглед посочените основания за прекратяване на члественото правоотношение в чл. 22 ЗЮЛНЦ.

С оглед на изложеното по-горе настоящия състав намира, че следва да се постанови решение, с което да се отмени атакуваното и вместо него се постанови ново, с което да се отмени взетото решение.

По отношение на разносните съдът в настоящия си състав намира, че такива се дължат на въззивника, с оглед на изхода на спора, но предвид изявлението му в съдебно заседание, такива не следва да се присъждат.

Водим от гореизложеното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 182 от 02.03.2022 г., постановено по т.д. № 1 967/21 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 3 състав, като **неправилно и незаконосъобразно и вместо него постановява:**

ОТМЕНЯ по иска, предявен от Сдружение „Българска федерация триатлон“, ЕИК 831687568 срещу Сдружение „Български олимпийски комитет“, ЕИК: 000690735, с правно основание чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ решение на общото събрание на Сдружение „Български олимпийски комитет“, обективизирано в т.2 от протокол от проведено на 07.09.2021 г. общо събрание на Сдружение „Български олимпийски комитет“, с което е прекратено членството на Сдружение „Българска федерация триатлон“ в Сдружение „Български олимпийски комитет“, като **незаконосъобразно.**

Решението подлежи на касационно обжалване в тридесет дневен срок от съобщението за изготвянето му, при условията на чл.280 от ГПК, пред Върховен касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____